

Использование стадионов и спортивных залов школ и ВУЗов для студентов.

В Китае активно используется семейное и духовное воспитание через научно-популярную литературу. Можно выпустить научно-популярные сборники для студентов по актуальным вопросам здорового образа жизни.

Опыт СССР: трансляция «Утренней гимнастики» через центральные средства массовой информации, организация гимнастики в ВУЗе, научно-популярные фильмы и журналы о здоровом образе жизни. Это опыт на современном этапе должен трансформироваться в организованные широкомасштабные спортивные праздники, тиражирование научно-популярных фильмов и журналов через сеть Интернет.

Список использованных источников:

1. Здравоохранение в России 2011 // Статистический сборник. – М.: 2011 г. – 326 с.
2. Демографический ежегодник России 2010 // Статистический сборник. – М., 2010 г. – 528 с.
3. Здравоохранение в РТ // Статистический сборник 2011 г. – 17 с.
4. Татарстан в цифрах 2011 // Краткий статистический сборник 2012 г. – 77 с.

К. ю. н. Ільющенко Г. В.

ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна

ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ У СФЕРІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Феномен корпоративного управління полягає в тому, що він становить найпривабливішу тематику дослідження завдяки своїй багатоаспектності та постійній актуальності. Викликаючи спори щодо належності до тих чи інших комплексів знань (економічних, соціальних чи правових наук), корпоративне управління тією чи іншою мірою досліджується кожною з них. Проблеми, що належать до сфери корпоративного управління, постійно генеруються сучасністю і це, насамперед, обумовлено стрімким розвитком в Україні корпоративного сектору економіки, концентрацією капіталу і управління. Слід зазначити, що від ефективності діяльності корпоративних органів управління залежить, власне, життєдіяльність корпорацій, а від результату цієї діяльності – задоволення інтересів учасників корпоративних правовідносин, передусім в одержанні прибутку від своїх капіталовкладень. Охорона та захист прав учасників корпоративних правовідносин також є показником корпоративного управління. Саме на цих особах позначаються негативні наслідки неналежного корпоративного управління, що обумовлює необхідність вироблення системного підходу щодо запобігання порушенням їх прав та розроблення механізму відповідальності посадових осіб корпорацій.

Проблемні питання корпоративного управління неодноразово привертали увагу науковців у сфері економіки та права, зокрема І. Спасибо-Фатєєвої, О. Кібенко, В. Борисової [1–2], однак питання відповідальності посадових осіб органів корпоративного управління потребують доопрацювання з метою вироблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у цій сфері відносин. Слід також зазначити,

що питання попередження негативних наслідків неналежного корпоративного управління мають важливе значення у практиці господарювання, тому потребують детального вивчення в межах курсу «Корпоративне право», який має викладатися студентам вищих начальних закладів не лише юридичних, а й економічних спеціальностей.

Питанням відповідальності посадових осіб в господарських товариствах в законодавстві України приділяється замало уваги. Передусім посадовими особами товариства визнаються голова і члени його виконавчого органу, голова ревізійної комісії, а також голова і члени спостережної ради у тих товариствах, де її створено. Між товариством і його виконавчими органами складаються корпоративні відносини, оскільки останні є тими складовими юридичної особи, через які вона здійснює свою дієздатність. Здійснення органами своєї діяльності становить корпоративне управління. До складу цих органів обираються чи призначаються певні фізичні особи – менеджери, які, власне, і здійснюють безпосередньо їх компетенцію. З іншого боку, менеджери перебувають з товариством у трудових відносинах, а відтак, є працівниками і тому на них поширюється трудове законодавство. З огляду на відсутність гармонізації між трудовим і корпоративним законодавством виникають труднощі зі здійсненням прав, виконанням обов'язків та відповідальністю такої категорії працівників, як менеджери.

Особливість правового становища менеджерів обумовлено їхніми трудовими відносинами з товариством, незалежно від того, що вони можуть бути також акціонерами (учасниками) товариства. Тому їхня відповідальність повинна впливати з невиконання або неналежного виконання своїх посадових обов'язків і не змішуватися з відповідальністю акціонерів (учасників). Утім, будучи членами органів товариства, вони є учасниками корпоративних відносин і тому слід говорити про цивільно-правову відповідальність цих осіб. Навряд чи вірно стверджувати про їх відповідальність як акціонерів і вказувати, що вони несуть повну відповідальність, яка вартістю акцій не обмежується [3, с. 145]. Подібний підхід, крім того, що порушує рівність правового становища акціонерів, не відповідає сутності справ, адже акціонери несуть ризик збитків, а не відповідають у межах вартості акцій. Слід також зазначити, що згідно з ч. 4 ст. 92 Цивільного кодексу України (далі – ЦК) члени органу юридичної особи несуть солідарну відповідальність за збитки, завдані ними юридичній особі, якщо вони діяли від її імені в порушення своїх обов'язків щодо представництва.

Для порівняння, в одних країнах допускається притягнення до відповідальності членів органів управління товариством, якщо вони не здійснюють свою діяльність розумно; в інших країнах – потрібна наявність серйозної вини для притягнення їх до відповідальності. Так, в акціонерному законодавстві Німеччини передбачено відповідальність органів управління товариством у випадку, коли не додержана «дбайливість старанного і сумлінного управляючого». Навпаки, у США відповідальність посадової особи настає лише при вчиненні серйозного проступку або умисної дії з її боку, в окремих штатах підставою для притягнення до відповідальності може бути надзвичайна недбалість.

З огляду на вищевикладене, можна зробити декілька висновків. По-перше, члени виконавчого органу несуть за загальним правилом відповідальність, передбачену трудовим законодавством. За умов, якщо вони вступають у відносини від імені товариства, укладають договори з третіми особами і не додержуються при цьому вимог ч. 4 ст. 92 ЦК України стосовно обов'язків представництва, то вони притягуються до цивільно-правової відповідальності. По-друге, якщо в товаристві одноособовий виконавчий орган, то особа, яка є керівником, в подібних випадках притягується до цивільно-правової відповідальності, тобто має повністю відшкодувати заподіяну товариству шкоду. І, по-третє, якщо в товаристві колегіальний виконавчий орган, то його члени притягуються до солідарної відповідальності, за винятком тих з них, хто не був присутнім при вирішенні питання про вчинення правочину, яким було завдано збитків товариству, або голосував проти.

Список використаних джерел:

1. Спасибо-Фатєєва І. Корпоративне управління: монографія / І. Спасибо-Фатєєва, О. Кібенко, В. Борисова. – Х.: Право, 2007. – 500 с.
2. Корпоративне право України: підручник / [В. В. Луць, В. А. Васильєва, О. Р. Кібенко, І. В. Спасибо-Фатєєва]. – К.: Юринком Інтер, 2010. – 384 с.
3. Раянов Ф. Акционерное общество: вопросы имущественной и материальной ответственности / Ф. Раянов // Хозяйство и право. – 1991. – № 6. – С. 145.

К. е. н. Кірієнко О. М., Андрейчикова А. М.

ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна
ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Освіта є одним з найважливіших чинників, які реально визначають майбутнє нації. В Україні завдяки зусиллям не одного покоління педагогів створено міцний фундамент народної освіти, завдяки чому українська нація визнається однією з найосвіченіших у світі. Важко переоцінити значення розвитку і зміцнення інтелектуального потенціалу нашої країни не лише для економіки, а й для забезпечення гідного місця в світовому просторі.

У глобалізованому світі освіта і наука є визначальним фактором людського розвитку і основним засобом національного самоствердження. Тільки та країна, в якій інтелектуальні професії стали масовими, а інвестиції у розвиток людського потенціалу – найвагомішими і найефективнішими, може стати повноцінним учасником глобальної політики, економіки і культури. Якщо поглянути на країни світових лідерів, то практично всі вони у свій час зробили ставку на науку і освіту. Наприклад, зростання індексу людського розвитку ООН країн Південно-Східної Азії дав їм змогу здійснити прорив у сферу високих технологій, кожен вкладений в освіту долар обернувся десятками доларів зростання ВВП.

Потреби змін у системі освіти зумовлені низкою факторів міжнародного характеру. Процеси глобалізації потребують формування єдиного ринку праці і тим самим вимагають універсалізації освіти, яка повинна проявлятися в: